

SEZÂ GÜNGÖR'ÜN MEKTUBUNA CEVAP*

İstanbul, 3 Ocak 1989

Sezâ,

Mektubumun bu kadar beklemeli gelişi, ben hiç anlatmadan, size bir yönümden bir şeyler söylemiş olacaktır. Bekleyen bunca iş ve çalışma ortasında samimî ve saf bir isteğe bile vaktinde yetişemeyen bir üniversite hocası... Serbest olmağa müsaade etmeyen, hepsi âcil fakat dâima biri ötekini gecikmeğe mahkûm eden işler, mecburiyetler, verilmiş sözler... İki ay hiçbir şeye aman tanımayan bir zamansızlığın istibdâdından, kendime arayabildiğim bir hürriyet ânından ancak şimdi bu satırlarım size kanatlanıyor.

Önce başlamak âdet ise, vesikalık bir fotoğraf gibi hâl tercemesinden bâzı satırlar cevâbıma öncü olsun:

Cumhuriyet üç yaşına bastığı sıralarda, İstanbul'da Beşiktaş'da Yıldız denilen tepelik bir yerde doğuş... Yine Beşiktaş'da, Atatürk'ün Çanakkale savaşlarına koştugu çağda oturduğu evin komşusu bir ilkokulda okuma yoluna giren ilk küçük adımlar... Bursa.. Sultanahmet.. Beylerbeyi etrafında daire çizen bir dolaşıştan sonra alınan ilk diploma... Beylerbeyi İlkokulu'nun denizi seyreden bir sınıfından bu defa Kabataş Lisesi'nin Boğaziçi'ni, ardındaki kubbe ve minâreleri ile Sarayburnu'na doğru muhteşem tarih silüetine doğru açan pencerelerinden denizle başa başa bir altı sene...

İşte bu dekoru fona aldıktan sonra, anlatmağa başlayabilirim: Kabataş Lisesi'nin, diğer derslerinin her biri birer seçkin şahsiyet olan

* Elazığ Fırat Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü öğrencisi Sezâ Güngör'ün mektubuna cevap olarak yazılan bu metin, Doç. Dr. Fatih ANDI'dan alınmıştır. Metnin orijinalindeki imlâ muhafaza edilmiştir.

hocaları yanında, edebiyatçı olarak Zeki Ömer Defne ve Nihad Sami Banarlı'yı tanıyış tali'i ile daha önce mübhem bir şekilde hissettiğim edebiyat sevgisi artık yönünü bulmuştu. Onlarla tanışıklığının talebelikten dostluk safına yükseldiği lise yıllarının sonunda adresimi tereddüdsüz seçmişim: 1943 ün sonbaharından itibaren İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nin Türkoloji Bölümündeydim. Burada yine Boğaziçi kıyılarının hülyâ ve telkinlerinin rehberliğinde yeni sevgiler, yeni dostlukların ördüğü çok mesud bir dört yıl geçti. Bu dört yıl için kendimi bulmak sözü yerine, kendimi ikrar çağı diyeceğim.

Daha orta mektep sıralarında iken, Cağaloğlu'nda bir kaldırım yaymacısından beş kuruşa alınmış bir elif ile başlayarak eski harfleri öğrenme işini kendi kendime halletmişim. Lisenin birinci sınıfında bulunduğum zamanda, Bâyezid Umûmî Kütübhânesi ile Fatih Millet Ali Emiri Kütübhânesinden, geçmişin kitap cihânının kapısını aralamış, geriye giden asırların sâhipliğindeki yazmaların sayfalarını, içim ilk temasın haz ve merak ürpermeleri ile dolu, çevirmeye başlamışım. Belki bu başlangıçta daha da evvele giden birşey vardı. İlkokulda iken Sultanahmet'de Fuat Köprülü'nün mahallesinde oturuyorduk. Yeğeni sıra arkadaşım. Dış cephesini kale gibi kuşatan yüksek duvarları, zilini ilk çalışta küçücük bir bakma penceresi açılan demir kapısı ardındaki Köprülü evi ufak bir ilkokul öğrencisinin merakını uzun zamandır hep kendine çeker olmuştu. Bir yaz gecesi, aynı mahallede onun tam karşısındaki evde oturan, vaktiyle İstanbul lisesinde edebiyat muallimliği sırasında talebesi olmuş, Gülhane Askerî Hastahânesi doktoru dayımın aldığı randevuyla köşk açılmış, Marmara'ya bakan eteklerini dalgaların yaladığı burç içinde, yüksek tavanlarına kadar her tarafı kitap rafları, dizi dizi kutu şekilli dosyalar, bir pano gibi göz göz fiş çekmeceleri ile çevrelenmiş, o muhteşem, dillere destan Köprülüzâde Kütübhânesini görmek bahtiyarlığına erişmişim. O büyüleniş ile sonrası için açık bir bağlantıdan bahsedebilir miyim, bilmem. Fakat söyleyeceğim ki daha lisede Köprülü'nün yabancı dildeki sayılı birkaç tanesi hâriç, hemen hemen bütün yazdıklarını okumuş gibiydim. Başka bir yerde söylediğini zevkle tekrarlayım: Talebesi olmadığım Köprülü, yazıları ile hocam olmuştu. Fakülteye bu hava içinde girdim. Benim için daha o zamanda sınırlı ve dar bir saha yok, içinde alabildiğine at koşturulacak bir Türkoloji cihanı vardı. Dar bir ihtisasın, içine kapanık olduğu yörede kendini kuvvetli, çok selâhiyetli zannedişine mukabil, geniş bir zemine yayılmış bütünü göremediği, çeşitli yönleri ile bütünü tanıyıştan uzak ve yoksun kaldığı için, güdüklüğüne inanırım. Köprülü'nün Türkolojiye getirdiği ders budur. Onun kuvveti, yaklaşılmaz üstünlüğü bundadır. Türkolojinin pek çok alanına, çeşit çeşit meselelerine açılan bir alâka, geçmiş bütünü müesseseleri ile tanıma cehti, biri bırakılıp diğeri

yorulmaksızın el atılan kaynaklardan, devamlı okuma ve taramalardan çıkarılan dosyalar, çekmeceler dolusu, hepsi tasnifli, notlar ve fişler hazinesinin kurduğu, metod fikrinin önderliğinde bir bilgi imparatorluğu... Köprülü, ilmin, Türkolojinin bir Kızılelması gibi bu örneği getirmiştir. Bu terbiyenin tesiri ile Türkoloji bölümünde henüz talebeliğim sırasında, eski yeni devri, kol veya şûbe ayırımı yapmadan Türkolojinin çeşitli sahaları ile devamlı temas kurmağa, onların mesele ve vesikalarını tanımağa çalıştım. Fiş ve not çıkarırken, benim için tek bir sha değil, değişik değişik, biri diğerinden çözülmez Türkoloji yöreleri vardı. Harâretli bir Türkoloji şevki ile divan edebiyatını, İslâm öncesini, halk şiirini, Tanzimat sonrası yenileşme devri edebiyatını, çeşitli müesseseleri ile kültür geçmişimizi birbirinden ayrılmaz; biri için diğeri fedâ edilmeğe kıyılmaz çalışma ve araştırma istikâmetleri kabul ettim. Fakülte mezuniyet tezim'in konusu 'Dede Korkud Hikâyelerinde Konpozisyon ve Tasvir' oldu. Burada Dede Korkud hikâyelerine, filolojik, etnografik meselelerin ötesinde, başka bir yönden bakmağa çalıştım. Biz talebe iken Fakültemizde bir müddet Filoloji Bölümünde hocalık yapıp sonra Amerika'ya giden Profesör Erich Auerbach'ın o sıralarda çıkmış olan 'Mimesis' adlı almanca kitabından bazı esintiler de konuya bakışma rehberlik etti.

Mezun oluştan sonra, nesil ve sınıf olarak bizi bekleyen çetin şartların içindeydik. Fakülte kadro ihtimali çok uzaklarda, lise öğretmenliği kapısı ise iyiden iyiye kapalıydı. Bütün arkadaşların müracaat dilekçelerine Maarif Bakanlığı'ndan her birimizin aldığı cevap, beş sene için edebiyat hocasına ihtiyaç bulunmadığı olmuştı. İlk çare olarak Yedek subaylığa gidiş, dönüşte işsizlikten gazetede vilâyet ve belediye muhabirliğine kapağı atış, doktora çalışmasına zaman tanıdığını görünce haftada iki gün saat dokuz ile beş arasında kütübhâneye gidebilme hatırı için zamanın geri kalan kısmı geceler de dahil bütün hafta boyunca idari vazife ve nöbetle geçen bir meslek okulunda vazife alış çalkantıları arasında doktora tezini yürütmeğe çabalayış, 1947-1951 yılları arasında geçen zamanımı hülâsa, yâhud izâh eder.

Fakülte'de birinci sınıfta iken tanıştığımız Mehmed Kaplan, ertesi sene yedek subaylık hizmetiyle iki buçuk sene kadar ayrılmış, mezun olacağımız sırada dönebilmişti. Kendisi ile asıl irtibat ve yakınlık bu devrede başlar. Mezuniyet imtihanına yetişen ve tez müdafaamda bana karşı alâka ve takdiri daha da artan Mehmet Kaplan Fakülteye alınmamı istiyor, fakat bir asistanlık kadrosu bulmak mümkün olmuyordu. O yıllarda üniversitede bir asistanlık kadrosu çıkarabilmek son derece kısıtlı bir şans idi. Günün birinde San'at Tarihi bölümünde bir kütübhânecilik kadrosu açılmıştı. Bunun imtihanına girişim daha önce Üniversite

Kütübhânesinde karşılaştığım Ahmed Hamdi Tanpınar'a beni yakından tanınması fırsatını verdi. İmtihan jurisini hayrete düşüren bir başarımın başını çektiği takdir, bana Türkoloji bölümünde umulmadık bir yoldan bir okutmanlık getirdi. O zamanlar, Türkoloji bölümü talebesinin Garb Filolojisinden bir sertifika alan Garb Filolojisi talebelerine Türk edebiyatı derslerini vermekle vazifelendirilmiştim. Tayinimi takip eden gün, yüzme bilmeyenin onu kestirmeden öğrensini diye suya atılışı gibi, Ahmed Hamdi Tanpınar'ın böylesine bir davranışı ile kendimi hemen sınıfta talebe karşısında buldum, ve derslere o günden başlayıverdim. Bugüne geliş, işte o başlayıştıdır.

Kadrom Yeni Türk edebiyatında ve o zamana kadar dışarıda kalmışlığın şartları içinde cedelleşe cedelleşe sonuna getirmeğe çalıştığım doktora tezime eski edebiyattan idi. 1951'in son günlerinde Fakülteye girişimden sonra 1953 Mart'ına geldiğimde, vesikalar, koleksiyonlar arasında alabildiğine bir yayılışın neticelerini derleyebilmiş, ' Anadolu Türk Halk Şiirinde Tabiat' aklı doktora tezi ile akademik kariyerin bir basamağını aşmışım. Doktora imtihanı, arkasından asistanlık kadrosunu da beraberinde getirdi.

1953'te doktora tezini verip asistan oluştan sonra doçentlik tezinde işlemeğe başladığım konu, bu defa başka bir saha ve başka bir probleme yöneliyordu. Bu çalışmada Abdülhak Hâmid'de ölüm meselesini ele aldım. Bunun bir tarafını teşkil eden 'Abdülhak Hamid'de Makber'den Ölüm Temiz' adlı doçentlik tezi ile 1959 Kasım'ında doçent unvanını alıp formaliteleri tamamlamasından sonra 1960 baharında doçent kadrosuna tayin olundum. Akademik kariyerin üst ve son merhalesi olan profesörlüğü yükseliş ve kadrolu olarak tayinim 1971 Haziran'ındadır. Profesörlük takdim tezime 'Namık Kemal'in Mektupları' adlı geniş tenkidî araştırmadır.

Yayınlarıma daha temas etmediğim bu akademik künyede yurt dışı çalışmalarına da kısaca işaret edeyim. Edebiyat Fakültesi kontenjanlarından görevlendirilerek 1954 Ekim'inden 1956 Kasım'ına kadar olan süre içinde Paris'de Sorbon Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde Mukayeseli Edebiyat Kürsüsü ders ve faaliyetlerini takip etmem yanı sıra, Sosyoloji'de bilhassa Raymond Aron'un kiler ile College de France Cours'larını estetik seminerlerini zevk ve istifâde ile takip ettim. Fransız fikir âleminin tanınmış sinemalarının konferanslarını da kaçırmaya dikkat ediyordum.

Ayrıca belirtiyim ki Paris'teki faaliyetimin bir yanımı daha da doğrusu ağırlık merkezini Bibliotheque Naiationale teşkil ediyordu.

Burada iki yıl süre ile, başta seyahatnâmeler olmak üzere Batı'da bizim hakkımızda neşrolunmuş eserlerin bibliyografyasını tesbite çalıştım. Türkiye'de görmem mümkün olmayacak pek çok eser ve kaynağı elden geçirmek fırsatını buldum. Daha sonra iki defa daha çalışmak imkânına eriştiğim Bibliotheque Nationale'deki ilmâ kazancım büyük olmuştur.

1956 yazında Grenoble'a geçerek bir Fransız ailenin yanında kaldığım sırada Grenoble Üniversitesinin edebiyatla ilgili yaz konferanslarını takip etmeyi de ihmal etmedim.

1969'da yeniden yurt dışına çıkma sıramın gelmesi ile önce Münich'de Yakın-Doğu Araştırmaları Enstitüsü'nde, onun ardından yine Bibliotheque Nationale'de bu sefer, Jön Türklük ile ilgili olarak bu devreyi içine alan Fransız gazetelerini etraflı bir şekilde tarayıp gözden geçirdim. Buradan kısa bir müddet için Londra'ya geçtim.

1981'de yine Bibliotheque Nationale'de çalışma fırsatını elde ederek, bir ay bile yetmeyecek kıt bir para tahsisinin getirdiği maddî sıkıntılara göğüs gere gere, dört ay müddetle, daha önce orada başlamış araştırmalarımı ilerletmeğe, hiç değilse bir kısmı ile olsun tamamlamağa çalışmışım.

Sözün artık biraz da yazı hayatımı anlatma sırasına geldiğini sanıyorum. İlk yazılarım Behçet Kemal Çağlar'ın idaresine baktığı, Mükrimin Halil, Hilmi Ziya Ülken, Ahmed Hamdi Tanpınar, Mehmet Kaplan gibi imzaların yazdıkları Şadırvan adlı dergide 1949-1950 yılları arasında çıktı. Daha sonra Mehmet Kaplan'ın idaresindeki İstanbul dergisine yazdım. Bunu Kubbealtı Akademi Dergisi takip etti. Ancak – üzüntümü söylüyorum- doktora, doçentlik, profesörlük kademelerine aid üç akademik tezin ağır çapı, İslâm Ansiklopedisi'ne yazdığım maddelere bir kitabın alacağı kadar zaman ayırışım, çoğu hacimce küçük bir kitabı aşar durumdaki akademik makalelerim, bana istediğim kadar fikir ve kültür dergilerine yazı yetiştirmek serbestliğini pek vermemiştir.

1960'dan itibaren Nâmık Kemal maddesi ile İslâm Ansiklopedisinde başlayan faaliyetim, çalışmalarım da husûsi bir yer tutar. Burada Yenileşme devri Türk edebiyatının simâları, eski Türk edebiyatı ve ayrıca tarihî terminoloji ile ilgili, çeşitli olduğu kadar hepsi de normal ansiklopedi ölçülerinin üstünde uzun maddeler yazdım. Nâmık Kemal'in ardı sıra Şinâsî, Şemseddin Sâmî hakkındaki ansiklopedi forması hacminde maddelerim, esâsında birer kitap çapındadır. Müstakil bir kitap teşkil edecek muhtevâ, kesif bir hâle sokularak bu maddelere sığdırılmıştır. Eski edebiyat sahasından Nergisî, Levre, Sâbit, Sâlim, Sehi

Bey, Sünbülzâde Vehbî, Surûrî, Şeyhoğlu Valihî, Vecihî gibi şahsiyetler ile ‘nesib’ konusunu işleyen maddelerimi de zikredeyim. Bunlardan başka Sicill-i Osmanî müellifi Mehmed Süreyya ile ‘Şeyyâd’, ‘Tabur’ gibi tarihî terminoloji ile ilgili maddeleri de kaleme kaleme aldım.

Bu ansiklopedi maddelerinin hepsi, bir kitap hazırlarcasına yapılmış çalışmalarımın mahsûlüdür. Mevcud bilgileri hülâsa etmek şeklindeki bir tutum yerine, bunlarda diğer araştırma yazılarımda olduğu gibi, daima mevcudu yeni bilgiler katmak, konuyu bulunduğu yerden çok daha ileriye götürmek, bütün tedkik imkânlarını kullanıp daha sağlam ve daha tam bilgiye ulaşabilmek için zorlayarak yapılması gerekeni yaptıktan sonra ele alınan konu hakkında o gün için son sözü söyleyecek duruma gelmek, benim yazma prensibimi ifâde eder. Konusuna yeni bilgi veya vesika ve malzeme, yahud da yeni görüşler getirmeyen yazı ve yayınları boşuna bir kalabalık doğuran lüzumsuz birer kalem oynatma sayarım.

Bu titizliğin, ele alınan konuya kazandırdıklarına mukabil, müellife yazı sayısında kabarık bir manzara göstermekten alıkoyan bir sınırlılık getirmek gibi bir riski vardır. Böyle bir zihniyet ve çalışma ile İslâm Ansiklopedisi’ne yazdığım maddelerin daha önceki Avrupa neşrinde, yabancı müsteşrik ve türkologlarca yazılmış maddeleri artık eskimiş duruma sokup saf dışı bıraktığını söylemeliyim. İslâm Ansiklopedisi bizim tarafımızdan çıkarılmağa başlandığında, Avrupa’nın isim yapmış bazı türkologları ondan müsteşhî bir dil ile bahsetmekte, Türklerin böyle bir ansiklopediyi ayakta tutmağa ve tamamlamağa muvaffak olmayacaklarından bahsetmekte idiler. Benim ağır çapla hazırlanması ve yazılması güç maddeleri üzerime almamda, bunlara esirgemedemden çok geniş bir zaman hasretmemde bu iddialara doğrudan doğruya eserle cevap vermek gayesinin mühim bir payı vardır.

İslâm Ansiklopedisi’nde merkezleşmiş faaliyetin yanında, Fakültemiz Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi ile Türkiyat Mecmuası’nda çıkan yazılarımı taniyorsunuzdur, sanıyorum. Bunlardan Şinâsi ile ilgili olanında Şinâsi’nin yaptığı bilindiği halde, o zamandan bu yana bir asırdan fazla kendisine rastlanıp görülememiş olan Fatin tezkiresi baskısını meydana çıkararak, tezkirenin ondan önceki baskısıyla mukayesesini yapmak suretiyle farklı taraflarını ve yeni ne bilgiler getirdiğini göstermeğe çalıştım. Abdülhak Hâmid’in “Merkad-i Fâtih’i Ziyaret Manzûmesi” hakkındaki makalemde bu şiiri, Türk edebiyatında tarihî şiir ve tarihî duygu meselesi zemin ve çerçevesi içinde değerlendirerek, şiirimizde yeni neler kazandırdığını, manzûmeye hakim olan görüşleri kaynakları ile birlikte göstermeğe çalıştım. Abdülhak Hâmid ile Nâmık Kemal’in basılı eserlerini tahsis ettiğim iki ayrı

araştırmada ise, eserlerin neşir tarihlerinin bilinmesinin edebiyat tarihinde oynadığı rolü, lâıykı ile tesbit olunmasının da ne gibi ve ne derece yanlış hüküm ve neticelere yol açtığını ortaya koymak istedim. Edebiyat tarihimizin görünüşte basit, fakat en başta halledilmesi gereken bir meselesi olarak, ne yolla, hangi usullerle bu mühim eksikliğin telâfi olunabileceğini dikkatlere sundum. Nâmık Kemal'in Süleyman Paşa ile mektuplaşmalarına dâir makalemde, bu konuda devam eden yanlışları düzeltirken, atlanmış metinleri ve bunlara göre bu mektupların gerçek kronolojisini verdim. “Merzifonlu Kara Mustafa Paşa ve Mîrâhur Sarı Süleyman Ağa Mücadelesi İle İlgili Bir Konuşma Zabtı” adlı makalem, iki saray adamı arasında cereyan eden konuşmayı, tam bir dialog şeklinde yazıya geçiren, XVII. Asra aid bir yazma mecmuanın sayfeleri arasında kalmış, benzerine çok nâdir rastlanan bir vesika üzerinde, onun değerlendirmesini yapan, devrin hâdiseleri içinde izah eden bir tarih çalışmasıdır. “Marseillaise’in Eski Manzum Tercümesi” adlı tedkike gelince bu, bir mukayeseli edebiyat araştırması olup, Fransızların bu millî havasının Türkiye’ye ne vakit, hangi yollardan geldiği ve nasıl tanındığını, bu manzum tercümenin hangi şart ve tesirlerle ortaya çıktığını anlatır. Atsız Armağanı’ndaki “Eski Bir Şeyh Şâmil Destanı” adlı araştırmam halk edebiyatı sahasına yönelik çalışmalarımın birini verir. Bu tedkikimde, bir halk şairimizin taş basması destanın Kırım harbinin ve Kafkas tarihinin hadiseleri içinde izahı yapıлып içinde bahis konusu olan vak’a ve şahısların, devrin tarihî zemini ile bağlantısı gösterilmiştir.

Yukarılarda isimlerini verdiğim doktora ve doçentlik tezlerim basılma imkânını henüz elde edemedi. “Nâmık Kemal’in Mektupları” adlı kitabım, Nâmık Kemal’in İstanbul’dan ilk yazdıkları ile Magosa ve Avrupa mektuplarını içine alan, bunlar üzerinde çeşitli yönlerden düşünülmüş sayısız hataları düzeltmeye çalışan, onların yerine doğruları koyan çok geniş ve etraflı bir tenkid eseri olması yanında, Yeni Osmanlılar tarihinin lâıykiyle tedkik edilmemiş muhtelif meselelerini ele alan ve bu konuda bilhassa yerli ve yabancı gazete koleksiyonlarında kalmış bazı vesikaları ilk defa sunan bir araştırma durumundadır.

Yazılarım üzerinde ancak bu kadar durabiliyorum. Basılmamış yazı ve araştırmalarımı da merak ettiğini de unutmuş olmayım. Bunlar İslâm öncesi edebiyat, divan edebiyatı, halk edebiyatı, yenileşme devri edebiyatı kolları ile Türk edebiyatı tarihi ve kültür tarihimiz, bir de Jön Türkler konusu ile siyasî tarihimiz etrafında toplanmaktadır. Yayınlanmadan önce isimlerini söylemeyişi tabî karşılayacağınızı sanıyorum. Allah kısmet ederse bunlar birbiri ardınca, daha fazla gecikmeden ortaya çıkacaktır.

Ayrı ayrı üzerinde durmadan ve tafsilata girişmeden anlatmak icab ederse, bütün yazı ve araştırmalarıma hakim olan endişe ve gayreti şu satırlarla ifade edebilirim:

Ele aldığım bir konu üzerinde, mümkün olduğu kadar dışarıda kalmış bir şek bırakmayacak sûrette en geniş kaynak ve bibliyografya bilgisinden hareket ederek, onu geniş bir zemine oturtmak, ona mutlaka yeni bir malzeme, bilgi ve vesikalar kazandırmak, hiç değilse yeni bir değerlendirme ve bakış getirmek. Araştırmada benim gayem, yâhud mizâcım budur. Halk şiirini bütün asırları ile kavramaya çalışan, neşredilmiş ne kadar metin varsa hepsini görüp tedkikten geçirmeyi gözden kaçırmayan doktora tezinden bu yana bu yoldayım.

Geciktiği nisbette sayfaları artan bu mektubum sona varırken şimdiye kadar hiçbir yerde kendimden ve yazdıklarımın böyle uzunca bahsetmemiş olmadığımı söyleyeceğim. Sizin saf talebe istek ve samimi duygularınızı, zamanında olmamasına mukabil, hiç değilse yeterli olabilecek bir bilgi ile karşılamak isteği buna yol açtı. Daha önce hiçbir anketçinin, hiç bir yayın organı veya her hangi bir kurumun yaptıramadığı sûrette bana kendimden bu kadar söz ettirmeye muvaffak olduğunuz için sizi tebrik etmeliyim.

İsminizi yakın bir gelecekte çok başarılı bir edebiyat öğretmeni, yâhud akademik bir kurumda çalışkan bir araştırmacı olarak selâmlamak ümidi ile, en iyi dileklerimi ve selamlarımı gönderiyorum.

Prof. Dr. Ömer Faruk Akün